ब्राह्मणोऽरण्यमनुप्रविश्य दर्भस्तम्बमूर्द्धग्रन्थिकं बध्नीत तत्रासीनः सन् कञ्चिदिशिष्टं ब्राह्मणं दक्षिणभाग उपवेश्य तत्समीपे होतृमन्त्रान् विस्पष्टमुच्चारयेत्। चित्तिः स्रुगित्यादिको दशहोता पृथिवी होतेत्यादिकश्चतुर्होताग्निर्होतेत्यादिकः पञ्चहोता सूर्य्यन्ते चक्षुरित्यादिकः षड्होता महाहविर्होतेत्यादिकः सप्तहोता एते सर्व्वेऽपि होतृमन्त्राश्चतुर्होतृशब्देन क्वचिन्न्यायेनोपलक्षिताः । अन्यथा बहुवचनानुपपत्तेः । चतुर्होतृशब्दस्यैव सर्व्वोपलक्षकत्वम्। न तु दशहोत्रादिदशकस्येत्ययमर्थो उपरिष्टाद्विस्पष्टीभविष्यति। अत्र होमविधानाभावाद् हुतभागस्वाहाकारभागौ न प्रयोक्तव्यौ। यत्ते चतुर्होतारो मन्त्राः एतदेव देवानामुत्कृष्टं गोप्यं ब्रह्म देवाः परस्मिन् ब्रह्मणि यादृशं गौरवं तादृशमेतेषु कुर्व्वन्ति। तदेव देवाभिमन्त्ररूपं ब्रह्म देवेषु मध्ये विद्वांसमेनं प्रकाशं गमयति। ततो देवेषु ख्यातिं गतमेनं ब्राह्मणं देवानुग्रहयुक्तं पुनः प्रजानां मध्ये प्रकाशं गमयति। ततो लोकद्वयप्रख्यातो भवति॥

उक्तदर्भस्तम्बं प्रशंसति। "दर्भस्तम्बमुद्गृह्य व्याचष्टे [४]॥ अग्निवान् वै दर्भस्तम्बः। अग्निवत्येव व्याचष्टे" इति। यथाग्निर्होमाधारः तद्वद्दर्भस्तम्बोऽपि तत्र होमाधारत्वेन विहितः॥

ततोऽग्निमत्त्वं हिताहितसाक्षित्वेनोपवेशितं ब्राह्मणं प्रशंसति। "ब्राह्मणो दक्षिणत उपास्ते। ब्राह्मणो वै प्रजानामुपद्रष्टा। उपद्रष्टुमत्येवैनं यज्ञ ऋच्छति" इति। इदं हितमिदमहितमिति ब्राह्मणः प्रजाभ्य उपदिशति तस्मादयमुपद्रष्टा।